

בָּא לֹ כָּהֵן גָּדוֹל פֶּרְקָ שְׁבִיעִי יּוֹמָא

עין משפט
נור מצוה

מוספֵ ר'שׁ

רביינו חננאל

וְהוּא יָדַעַן שִׁנָּה שֶׁסֶת
מִלְּבָד קְרֵבָה מִלְּבָד
וְהַזְּמָנָה רְאשָׁיָהן. וְאַמְּרִים
מִלְּפָנֵינוּ דָא נְעַמֵּךְ דָא
מִלְּתָחָה דָא רְאַשְׁיָהן. וְהַזְּמָנָה לֹא
מִלְּבָד קְרֵבָה תְּחָחָה אֲלָמָּה
מִלְּבָד קְרֵבָה זָמָן אֲלָמָּה
שְׂמִינִית עַלְלָא וְאַשְׁרִין, שְׁמִינִית
שְׁמִינִית סְכִירָה שְׁמִינִית

ה' קוראו. וויליקון מפרקנו
ולוליכין את התורה אצלן,
ובו רוחם נוטל ספר
בב. וזה עמי כלו משפט
חן הפסת נוטל ספר
ונענני כהנה שן ראיין
נה. חן הפסת נוטל ספר
ק' קיימילן). ת"ש בנד' כהנה
ובוגדי כהנה ליהנות
ובוגדי כהנה שן ראיין
עד אנטיפטרס

בָּא ג'. **תְּפִלֵּן** מִן הַצֵּד שֶׁ
וַיְסֹבֶּב **קַיְמָלִיךְ** יְהוָה. **שִׁינָּה** נִקְרָט מִזְבֵּחַ
לְתִמְךָ מִמֶּתֶר לְתִמְךָ וּמוֹעֵד
כִּנְגָּד לְתִמְךָ. **אַלְלָא** לְתִמְךָ: **אַלְלָא** צְמָדָר יְהוָה.
וַיְסֹבֶּב אַיְצָטוּרִיכָא לְהַפּוֹשְׁטִין וּמִקְפְּלִין וּמִנְחִין
תְּחִתָּה רַאשִׁים: **פּוֹשְׁטִין** וּמִקְפְּלִין וּמִנְחִין אַוְתָן:
תְּחִתָּה רַאשִׁין: ^{וְ} שְׁמַעַת מִינָה בְּגַדְרֵי כְּהֻנָה
נָעַתָנו לְיהֻנָות בְּהַן אֲמָר רַב פְּפָא לְאַחֲרָיו
תְּחִתָּה רַאשִׁין אַלְא אִימָא בְּגַדְרֵי רַאשִׁין אֲמָר
רַב מִשְׂרָשִׁיא שְׁמַעַת מִינָה חַפְילִין מִן הַצֵּד
שְׁפִיד דְמֵי הַכִּי נִמְיָה מִסְתְּכָרָא דְכַנְגָרָא רַאשִׁין
דָאַי סְלָקָא דַעֲתָךְ תְּחִתָּה רַאשִׁין וּתוֹפָק לְ
מִשּׁוּם כְּלָאִים וְהַא אִיכָא אַבְנָט וְנָהָי נִמְיָה
דַעֲתָנו לְיהֻנָות בְּהַן הָא מִתְהַנֵּי מִכְלָאִים
יְהִנְחָא לִמְדָא אַבְנָטוֹ שֶׁ בְּהַן גַּדְולָה ⁽⁶⁾
(בְּשָׂאָר יְמֹתַה הַשְׁנָה) וְאַז הַוָּא אַבְנָטוֹ שֶׁל
בְּהַן הַדָּרוּת אַלְא לְמַאֲן אַמְרָר אַבְנָטוֹ שֶׁל **בְּגִ'י**
אַלְא וְהַוָּא אַבְנָטוֹ שֶׁל בְּהַן הַדָּרוּת מַאי אִיכָא
לְמִימָר וּכְיִתְמָא כְּלָאִים בְּלִכְיָה וְהַעֲלָה
הַוָּא דַאֲסָר בְּהַצְעה שְׁרִי וְהַתְּנִיא ^{וְ} אַלְלָא עַלְלה
עַלְיךָ אַבל אַתָּה מוֹתֵר לְהַצְיעוֹ תְּחִתָּךְ אַכְל
אַמְרוּ חַבְמִים אָסְרָה לְעוֹשָׂות כְּנָשָׁא תְּכַרְכָּר
נוֹמָא אָסְרָה עַל בְּשָׁבוּ וּבְ"הּ" דְמִפְסָקָה לְהָ

מידי בניו והאמר ר' ש בן פי אמר ר' יהושע בן לוי אמר רבי מושם קהלא קדריא שבירושלים אפס עשר מצוות זו על נב זו וכלאים החתיין אסור לשון עלייה אלא לאו שמע מינה בגניד ראשיתן שמע מינה רב אשיה מינה בגדיר הינה קשין אמר ליעולם חחת הראשין והוא קא מההני מבכאים בגדיר דריש הון כי הא דאמר ר' הונא בריה ר' יהושע הא נטמא גמדרא דריש שריא ת"ש בגדי כהונה היוציא בהן למדינה אסור ובמקדרש בין בשעת עבודתה בין שלא בשעת עבודה מותר מפני שבגדי כהונה ניתנו להינות בהן שט' ובמנינה לא והרניא בעשרות ובסמша [בטבת] יום הר גזיות [הא] דלא למperf יומ שבקשו כתויים את בית אלהינו מאלבנים רודם מוקדראן להחריכו ונחתנו להם באו והודיעו את שמעון הצדיק מה עשה לבש בגדי כהונה ונתעתף בגדי כהונה ומיקורי ישראל עמו ואבוקות של אור בידיהם וזה עלה עמודו וככל היללה היללו הולכים מצד זה היללו הולכים מצד זה שעלה שמודו השדר בין שעלה עמוד השדר אמר להם מי היללו אמרו לו יהודים שמורדים בך בין שהגע לאנטיפטרס ורחה חמפה ופנעוו וה בוה בין שראה לשמעון הצדיק רוד מרכובתו והשתחו לפניו אמרו לו מל גדול כמושר ישתחווה להיזה זה אמר להם דמות דיקנו של וה מצחלה לפניו בבית מלחתמי אמר להם למה באחים אמרו אפשר ביה שמחפלים בו עלק ועל מלוכתך תחבור יצחוך עבורי בוכבים להחריכו אמר להם מי היללו אמרו לו בותים היללו שומרדים לפניך אמר להם הרי הם מסורין בידיכם מז נקבום בעקביהם והילאים בגומי סוסהם והוא מגערין אוthon על הקציזים ועל הברקינס עד שהג夷ין להדר גרים בין שהגיעו להר גרים רוחשו ורעוrho כרישין כדרכ שבקשו לעשות לבית אלהינו ואותו הום עשאו ז"ט اي בעה אימתו ראיין לבגדי כהונה ואוי בעית אימתו עת לעשות לה הפרו תורתך: חזון הכנסת גומל ספר תורה: שט' חולקין כבוד לחלמי' במקום הרוב אמר אבוי כליה משום בכורו דכ' ג' הא: וכתן גודל עמוד: מכלל "שהוא יושב והא אנן תנין"

אסורת הש"ס

- תורה או השלום
- . את חקמי המשנה
בנומתק לא תרבע
בלאים שורק לא תרע
בלאים ונגד בלאים
שענו לא עללה עלייה
וירא טיט
- . עת לעשות לוי הפה
ותרתקה תחלם קויט קטו

גלוון השם

הנהנות היב' ח

לעוי רשי

חומר ישנים

